

опозива канцелара а на његов предлог и министре. Министри су тако више схваћени као извршиоци председникове воље и политике него парламента, што није било у логици парламентарног, већ више председничког система власти. Вајмарски устав је унео значајне новине у друштвеном животу (образовању, и др.) истичући улогу државе у развоју друштвених делатности а посебну пажњу посвећује организацији привредног живота – учешћу радника и намештеника у управљању предузећем заједно с послодавцем и то преко радничких савета предузећа, среза и радничког савета Рајха. Вајмарски устав прокламује, поред класичних личних и политичких и нова социјално-економска права у складу с идејама друштвене правде и солидарности. То су право својине, слобода уговарања, трговине и индустрије и др. права па је тако предвидео и један тип социјално-правне државе која поштује и слободу иницијативе појединаца, али не седи скрштених руку и не посматра неједнакости у друштвеном животу, него интервенише и пружа помоћ онима који су слаби и угрожени.

б) Устав Аустрије од 1920.

То је устав који припада типу либералних и демократских устава тог доба па је тако прожет духом и принципима напредног, слободарског и демократског поретка који се стварао у Европи након слома реакционарних режима. Своју савременост, демократичност па и оригиналност овај Устав делимично дугује свом творцу, великом теоретичару и правнику тог доба, Хансу Келзену. Устав од 1920. проглашава да је Аустрија демократска република и федерално уређена држава састављена из самосталних провинција, Доње и Горње Аустрије, Бургенланда, Тирола, Форарлберга, Беча, Салцбурга, и Шенермарка. Организација власти је спроведена на принципу поделе на законодавну, извршну и судску власт и то у облику парламентарног режима какав је примењен и у другим европским државама тог доба. Законодавну власт у савезној држави врши Савезна скупштина састављена из два дома. Националног и Федералног савета. Национални савет бира народ, грађани, тајним гласањем на основу једнаког бирачког права и на време од 4 године, док су у Федералном савету представљене провинције сразмерно броју својих становника. Сваки законски предлог се уноси и разматра у Националном савету, стим да исти може да потекне или од самих његових чланова или Савезне владе а усвојено законско решење у Националном савету се преко његовог председника доставља председнику Федералног савета на решавање у овом дому. Уколико се Федерални савет сложи с решењем Националног савета, изгласа тај